

[Handelsministeren.]

varemærker ligeledes kun for forvekslelige, såfremt de angår varer af samme eller lignende art. Som noget interessant nyt indeholder lovforslagets § 6 to undtagelser fra denne hovedregel. Den første tager sigte på varemærker, der er særlig stærkt indarbejdede og endvidere så velkendte i vide kredse her i riget, at en andens brug af et lignende mærke selv for varer af en anden art indebærer en utilbørlig udnyttelse af varemærkets værdi (goodwill). Denne undtagelsesregel er i overensstemmelse med retspraksis flere steder i udlandet. En af de første afgørelser i denne retning kendes fra England og angik varemærket „Kodak“. Reglen bærer da også navnet „Kodakdoktrinen“. Efter denne kan der således under særlige forhold gives varemærker en beskyttelse, der går ud over den, der kan opnås efter det almindelige forvekslingskriterium. Reglen skal ses som et naturligt supplement til forslaget om klasseregistrering. Den omstændighed, at et varemærke kun er registreret for varer indeholdt i en enkelt eller i et fåtal af klasser, udelukker således ikke det meget stærkt indarbejdede mærke fra at opnå en videregående beskyttelse.

Den anden undtagelse fra hovedreglen i lovforslagets § 6 om varemærkerettens begrænsning til samme eller lignende varearter kendes under navnet „rottegiftsreglen“. Forudsætningen for denne særlige regels anvendelse er, at varemærket er indarbejdet, og at en andens brug af et lignende mærke under hensyn til den særlige karakter af de varer, der skal forhandles under sidstnævnte mærke, åbenbart er egnet til at forringe førstnævnte mærkes værdi væsentligt. Som eksempel skal nævnes det tilfælde, at et for næringsmidler velkendt varemærke af en anden blev søgt registreret for rottegift. Dette kan medføre en urimelig forringelse af det ældre mærkes værdi.

I lovforslagets §§ 7-10 er optaget særlige kollisionsregler, der ikke findes i den gældende varemærkelov. Behov for disse regler har vist sig at være til stede. Uanset at registreringens formål er at give mærkeindehaveren en eneret, kan der i visse tilfælde foreligge særlige forhold, der gør det rimeligt, at to mærker — uanset deres indbyrdes lighed — må kunne bestå sideløbende.

Lovforslagets § 11 indeholder også en i dansk varemærkeret ny bestemmelse til værn for indehavere af registrerede varemærker og til advarsel for udgivere af leksika, håndbøger, lærebøger eller lignende skrifter af fagligt indhold. I praksis har der vist sig behov for en sådan hjemmel for mærkeindehaveren til at skride ind over for mærkets brug i trykte skrifter, når det ikke samtidig angives, at det drejer sig om et varemærke. Varemærkets anvendelse på denne måde kan nemlig medføre, at mærket mister karakteren af at være varemærke og går over til at være en almindelig vare eller stofbetegnelse, der frit kan anvendes af enhver. Indehaveren af et registreret varemærke må have adgang til så vidt muligt at standse varemærkets „degeneration“.

For yderligere at styrke det registrerede varemærkes retsstilling er der i lovforslagets § 20 optaget en betydningsfuld regel, hvorefter de anmeldte varemærker — modsat hidtil gældende lovgivning og praksis, men svarende til det inden for patentretten gældende fremlæggelsesinstitut — inden registrering finder sted, bekendtgøres i Registreringstidende med adgang for tredjemand til at fremføre indsigelser mod registreringen (fremlæggelse). Ved dette arrangement må registreringsmyndigheden forventes at få tilstillet for anmeldelsens prøvelse værdifulde oplysninger, hvorved den eventuelle senere registrering styrkes. Den omstændighed, at indehaveren af en ældre ret ikke inden fristens udløb får fremført sine indsigelser, medfører ikke, at han ikke senere kan søge registreringen ophævet ved dom. Da indsigelsesfristen er sat til to måneder, vil nogen væsentlig forsinkelse af sagens behandling ikke blive følgen, og i hvert fald må de fordele, der er knyttet til fremlæggelsen, især registreringsens holdbarhed, tale for, at fremlæggelsesordningen gennemføres.

Endelig skal peges på, at den i den gældende lovs § 10, stk. 1, indeholdte administrative ophævelsesbeføjelse, der i visse tilfælde er tillagt handelsministeren, bortfalder, således at spørgsmålet om en registrerings lovlighed henlægges under domstolene.

En principiel ændring i forhold til den gældende varemærkelovs § 14 indeholdes i